

Tőkés László Nagyváradon: a gőgös felül- és különállás tilalmas időket juttat eszünkbe

2012. 3. 19.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt egyik kiemelt március 15-i ünnepi rendezvényét Nagyváradon, Szacsvey Imre, a szabadságharc mártírjának szobránál tartották.

Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke rámutatott, a héten sok újságcikk jelent meg arról, hogy mennyire fontos együtt ünnepelni, mondván, hogy a nemzeti méltóságnak ez felelne meg a legjobban. „Ehhez képest a hivatalos érdekképviselet részéről döntés született, hogy nem ünnepelhetünk együtt. A gőgös felül- és különállás tilalmas időket juttat eszünkbe, megérett az idő a szabad ünneplésre, mint ahogy Kolozsváron és Székelyföldön is történt, ahol eltörpülnek a különállások” – fogalmazott Tőkés László.

Hozzátette: „a nemzet érdekeiért felül kell emelkedni a mai pártviszonyokon is, intő és élő példa erre 1848 márciusa. Jó volna egymásra találni, egymás mellé állni a szabadságharcban.” Tőkés László rávilágított arra, hogy a szabadságot nem lehet kisajátítani, az „minden ember és minden nemzet Istentől kapott, elidegeníthetetlen joga.”

„Meg kell erősíteni őseink fogadalmát, itt Nagyváradon is. Egyesek azt akarják, hogy térdre kényszerítsék a magyart, de a magyar csak Urunk előtt borul le. Talpra állunk jogaink védelmében, pedig koldussá tettek minket 22 év alatt ebben az országban” – tette hozzá Tőkés, majd kritikusan szólt az országban burjánzó korrupcióról és a magyarság csorbított közösségi jogairól is. „Elég volt abból, hogy a többség koldusai legyünk, váljunk igazán szabadokká” – zárta beszédét Tőkés László.

Orbán Viktor üzenetét Albertné Simon Edina, a Kolozsvári Főkonzulátus konzulja tolmácsolta. A miniszterelnök üdvözölte, hogy a könnyített honosítási eljárásnak köszönhetően „a magyar állampolgárok közössége 150 ezer honfitársunkkal gazdagodott, és hamarosan még százezren vehetik kézbe magyar okmányukat.”

Zatykó Gyula, az Erdélyi Magyar Néppárt partiumi régióelnöke a kettős állampolgárság intézményének fontosságát hangsúlyozta, mondván: úgy tűnik, az 1848-ban követelt 12. pont (*Uniót Erdéllyel*) a nemzetben gondolkodó magyar kormánynak hála megvalósul. „Védtük Európát és közben állandóan a szabadságunkért kellett küzdenünk, de lelkiekben nagyok tudtunk maradni. Erről tanúskodik az is, hogy a mi Ünnepeink sohasem a területszerzésről, más népek kárára történt gyarapodásról, hanem eszméért való kiállásról, szabadságunk kivívására tett kísérletekről szólnak” – mondta beszédében Zatykó Gyula.

Csóti György, a FIDESZ országgyűlési képviselője arra hívta fel a figyelmet, hogy az összefogás meghatározó volt 1848-ban, de meghatározó ma is. „A hit, bátorság és összefogás jelszavai alatt harcoltak elődeink, s ennek jegyében kell küzdjünk mi is önrendelkezési jogainkért” - mondta. Úgy vélte, meg kell erősíteni a lelki és szellemi kötelekeket a Kárpát-medencében, és felül kell emelkedni a csoportérdekeken.

Bódis József, a Pécsi Tudományegyetem rektora meghatódottsággal szólt az egybegyűltekhez,

mondván, március 15. olyan ünnep, mely minden magyar számára egyet jelent, úgy köt össze bennünket, hogy nem szakít el más nemzetektől sem. „A kérdés az, hogy tudunk-e olyan Európát teremteni, ahol minden nemzet otthon érzi magát” – fogalmazott Bódis József.

A rendezvény helyszínén az állampolgárságuktól megfosztott felvidékiek támogatására aláírásgyűjtés folyt. A beszédek követően a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium diákkórusa, a Nagyváradi Asszonykórus, valamint a Váradai Dalnokok léptek fel. Zárásképpen 48 fehér galambot engedtek szabadon. Az eseménysorozat a nagyváradi-olaszi református templomban ökumenikus istentisztelettel zárult. Korábban a Néppárt és az EMNT elöljárói a Barátok templomának kriptájában Farczády Kováts Mihály, Bem segédtisztjének síremlékét, majd a Schlauch-kertben Petőfi Sándor szobrát koszorúzták meg.

